

Sygn. akt IVU 771/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 maja 2013 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu - IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Hanna Cackowska-Frank

Protokolant referent stażysta E. G.

po rozpoznaniu w dniu 15 maja 2013 r. w Toruniu

sprawy **J. L.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w T.

o spłatę emerytury

na skutek odwołania J. L.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w T.

z dnia 12 marca 2013 r. nr (...)

oddala odwołanie.

/-/SSO Hanna Cackowska-Frank

Sygn. akt IV U 771/13

UZASADNIENIE

J. L. wniosła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. z 12.03.2013r. , domagając się:

- zmiany zaskarżonej decyzji poprzez uchylenie decyzji ZUS z 12.10.2011r. w części, w jakiej decyzja wstrzymuje wypłatę emerytury za okres od 1.10.2011r. do 30.06.2012r.
- nakazania organowi rentowemu wypłaty emerytury, poczynając od 1.10.2011r. wraz z ustawowymi odsetkami od każdej zaległej miesięcznej raty.

W uzasadnieniu swego stanowiska ubezpieczona wskazała, że decyzją z 18.12.2008r. ustalono jej prawo do emerytury z zawieszeniem wypłaty z uwagi na kontynuowanie zatrudnienia. Następnie pobierała emeryturę od 1.04.2009r. do 30.09.2011r., kiedy to organ rentowy decyzją z 12.10.2011r. na podstawie art. 103 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych z urzędu wstrzymał jej wypłatę poczynawszy od 1.10.2011r. Wypłata emerytury została podjęta dopiero od 1 lipca 2012r.

Powołując się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 13 listopada 2012r. (sygn. akt K 2/2012) ubezpieczona złożyła do ZUS wnioski o wznowienie postępowania i wypłatę emerytury za okres od 1.10.2011 r. do 30.06.2012 r., ale zaskarżoną decyzją organ rentowy odmówił uchylenia decyzji z 12.10.2011r. w części, w jakiej decyzja ta zawiesza prawo do emerytury za okres od 1.10.2011r. do 30.06.2012r.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie.

Organ rentowy wskazał, że z uzasadnienia wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 13.11.2012r. (sygn. akt K 2/12) wynika, iż z chwilą ogłoszenia sentencji wyroku w Dzienniku Ustaw tj. z dniem 22.11.2012r. traci moc art. 28 ustawy zmieniającej z dnia 16.12.2010r. w zakresie, w jakim przewiduje stosowanie art. 103a ustawy o emeryturach i rentach z FUS do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 1.01.2011r., natomiast art. 103a pozostaje nadal w obrocie prawnym i znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury w momencie jego wejścia w życie i później tj. od 1.01.2011r. Oznacza to, że zakwestionowany przepis do momentu ogłoszenia jego niezgodności z Konstytucją, choć wadliwy, to jednak obowiązywał.

Sąd ustalił, co następuje;

J. L. urodziła się (...)

Decyzją z 18.12.2008r. organ rentowy przyznał ubezpieczonej prawo do emerytury od 7.12.2008r. i zawiesił jej wypłatę z uwagi na kontynuowanie przez ubezpieczoną zatrudnienia od 22.02.1979r. do 29.07.2012r. w Urzędzie Miasta w B..

DOWÓD: - bezsporne, a ponadto

- decyzja z 18.12.2008 r.– k. 38-39 akt emerytalnych,

- świadectwo pracy z 30.07.2012 r. – k. 99 akt emerytalnych,

Decyzją z 8.04.2009r. organ rentowy ponownie ustalił wysokość emerytury ubezpieczonej i wznowił wypłatę świadczenia.

Następnie decyzją z 12.10.2011r. (o numerze: (...)), wydaną z urzędu, ZUS Oddział w T. wstrzymał ubezpieczonej wypłatę emerytury od 1.10.2011r. – z powodu kontynuowania zatrudnienia (tj. z uwagi na brak rozwiązania stosunku pracy). Wydając powyższe rozstrzygnięcie organ rentowy powołał się na przepis art. 28 ustawy z 16 grudnia 2010r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2010 r., nr 257, poz. 1726, ze zm.).

DOWÓD: - decyzja z 8.04.2009 r.– k. 56-57 akt emerytalnych,

- decyzja z 12.10.2011 r. – k. 92 akt emerytalnych,

W dniu 30.07.2012r. ubezpieczona złożyła wniosek o wypłatę emerytury ze względu na ustanie stosunku pracy z dniem 29 lipca 2012r. Organ rentowy decyzją z 2.08.2012r. wznowił wypłatę emerytury J. L. od 1.07.2012r.

DOWÓD: - wniosek – k. 96 akt emerytalnych,

- świadectwo pracy – k. 99 akt j/w,

- decyzja ZUS z 1.07.2012 r. – k. 101-102 akt emerytalnych,

W dniu 3.12.2012 r. ubezpieczona wniosła do organu rentowego w trybie art. 145a kpa skargę o wznowienie postępowania w sprawie decyzji o zawieszeniu wypłaty emerytury od 1.10.2011r. oraz uchylenie tej decyzji jako wydanej na podstawie przepisu ustawy, uznanego wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z 13.11.2012r. za niezgodny z Konstytucją R P, a także o wypłatę zaległej emerytury za okres od 1.10.2011r. do 30.06.2012r.

DOWÓD: - skarga o wznowienie – k. 103-104 akt emerytalnych.

Organ rentowy postanowieniem z 10.12.2012r. wznowił postępowanie administracyjne w sprawie wstrzymania wypłaty emerytury, a decyzją z 12.03.2013r. odmówił uchylenia decyzji z 12.10.2011r. znak (...) w części, w jakiej decyzja ta zawiesza prawo do emerytury za okres od dnia 1.10.2011 r. do 30.06. 2012r.

DOWÓD: - postanowienie – k. 107 akt emerytalnych,

- decyzja z 12.03.2013 r. – k. 115 akt emerytalnych.

Sąd zważył, co następuje;

Powyższy stan faktyczny w sprawie nie był przedmiotem sporu i został ustalony na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach emerytalnych, których treść nie budziła wątpliwości Sądu i nie była kwestionowana przez strony.

Zaznaczyć należy, że przyznając ubezpieczonej prawo do emerytury od 7.12.2008r. organ rentowy zawiesił wypłatę tego świadczenia na podstawie art. 103 ust. 2a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2009r. Nr 153, poz. 1227 ze zm. zwanej dalej „ustawą o emeryturach i rentach z FUS”), który stanowił, że prawo do emerytury ulega zawieszeniu bez względu na wysokość przychodu uzyskiwanego przez emeryta z tytułu zatrudnienia kontynuowanego bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywał je bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury, ustalonym w decyzji organu rentowego.

Przepis art. 103 ust. 2a ustawy o emeryturach i rentach z FUS, nakazujący zawieszenie wypłaty emerytury osobom, które nie rozwiązały stosunku pracy, został uchylony z dniem 8 stycznia 2009r. przez przepis art. 37 ust. 5 ustawy z dnia 21 listopada 2008r. o emeryturach kapitałowych (Dz. U. Nr 228, poz. 1507).

Z dniem 1 stycznia 2011r. z mocy art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2010r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 257, poz. 1726) do ustawy o emeryturach i rentach z FUS został dodany przepis art. 103a, który stanowi, że prawo do emerytury ulega zawieszeniu bez względu na wysokość przychodu uzyskiwanego przez emeryta z tytułu zatrudnienia kontynuowanego bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywał je bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury, ustalonym w decyzji organu rentowego.

Zgodnie z przepisem art. 28 ustawy z 16 grudnia 2010r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw do emerytur przyznanych przed dniem wejścia w życie ustawy przepisy ustawy stosuje się, poczynając od dnia 1 października 2011r.

W oparciu o ten przepis organ rentowy wydał decyzję z 12.10.2011r. wstrzymującą wypłatę emerytury z dniem 1 października 2011r., ponieważ ubezpieczona nadal kontynuowała zatrudnienie.

Trybunał Konstytucyjny wyrokiem z 13 listopada 2012r. (Dz. U.2012 poz. 1285) orzekł, że art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw w związku z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych dodanym przez art. 6 pkt 2 ustawy z 16 grudnia 2010r., w zakresie, w jakim znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 1 stycznia 2011r., bez konieczności rozwiązania stosunku pracy, jest niezgodny z zasadą ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionej przez nie prawa wynikającej z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Na skutek tego wyroku z dniem 22 listopada 2012r. przepis art. 103a w związku z art. 28 ustawy z 16 grudnia 2010r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw utracił moc obowiązującą w stosunku do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 1 stycznia 2011r., bez konieczności rozwiązania stosunku pracy.

Z treści cytowanego wyroku Trybunału Konstytucyjnego wynika, że zakwestionowanie wskazanych w nim przepisów prawa ma charakter ograniczony tylko do określonej kategorii osób, a zatem stwierdzenie niekonstytucyjności tych przepisów ma charakter częściowy.

W ocenie Sądu ubezpieczona, która prawo do emerytury nabyła od 7.12.2008r., nie mieści się w kręgu osób, w stosunku do których Trybunał Konstytucyjny stwierdził niezgodność z Konstytucją art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia

2010r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw w związku z art. 103a ustawy o emeryturach i rentach z FUS dodanym przez art. 6 pkt 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2010r.

Jak wynika z treści wyroku Trybunału Konstytucyjnego niekonstytucyjność wskazanych przepisów stwierdzona została w zakresie, w jakim znajdują zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 1 stycznia 2011r. bez konieczności rozwiązania stosunku pracy. Ubezpieczona nabyła prawo do emerytury wprawdzie przed datą 1 stycznia 2011r., jednak w okresie obowiązywania art. 103 ust. 2a ustawy o emeryturach i rentach z FUS, który przewidywał zawieszenie emerytury bez względu na wysokość przychodu uzyskiwanego przez emeryta z tytułu zatrudnienia kontynuowanego bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywał je bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury, ustalonym w decyzji organu rentowego.

Taka treść orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego została potwierdzona w jego pisemnym uzasadnieniu dotyczącym skutków wyroku, gdzie w sposób wyraźny i jednoznaczny stwierdza się, że "obowiązek rozwiązania stosunku pracy z dotychczasowym pracodawcą - jako warunek realizacji nabytego prawa do emerytury - nie będzie miał zastosowania do osób, które nabyły to prawo w okresie od 8 stycznia 2009r. do 31 grudnia 2010r.", a więc po uchyleniu cytowanego wyżej art. 103 ust. 2a ustawy o emeryturach i rentach z FUS, a przed wejściem w życie art. 103a tej ustawy dodanego powołaną już wcześniej ustawą z 16 grudnia 2010r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw. Trybunał stwierdził także, że rozpoznawana przez niego sprawa nie dotyczyła istoty rozwiązania zawartego w art. 103a ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

W tym stanie rzeczy Sąd uznał, że niekonstytucyjność przepisów stwierdzona wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z 13 listopada 2012r., sygn. akt K 2/12 nie ma wpływu na treść decyzji z 12.10.2011r., co oznacza brak podstaw do zmiany zaskarżonej decyzji z 12 marca 2013r.

Z tych względów i na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Sąd orzekł jak w sentencji.

Sędzia SO Hanna Cackowska-Frank